

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/176/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011057
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114011057.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci proti odsúdenému F. W. o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 2PP/76/2014 zo dňa 30.06.2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. septembra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného F. W., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Trnave pod sp.zn. 2PP/76/2014 zo dňa 30.06.2014 tento (okresný súd) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona žiadosť odsúdeného F. W., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu možno zistiť, že k vydaniu negatívneho rozhodnutia (o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) dospel súd I. stupňa zisťujúc, že odsúdený F. W. si podal žiadosť o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody aj vo vzťahu k odsúdeniu, z ktorého už raz podmiennečne prepustený bol, a preto v zmysle príslušného (zákonného ustanovenia § 68 odsek 5 Trestného zákona) takýto procesný postup nie je možný.

Poukázal tento (prvostupňový súd) aj na tú skutočnosť, že v čase po predchádzajúcom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa tento (odsúdený F. W.) v skúšobnej dobe neosvedčil a bolo potrebné rozhodnúť o vykonaní zvyšku trestu.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený F. W. bezprostredne po vyhlásení uznesenia, pričom podanú sťažnosť aj písomne odôvodnil. V dôvodoch písomne podanej sťažnosti namieta výrok rozhodnutia okresného súdu neakceptujúceho jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Dôvodí, že už počas pôvodného konania nebol súdom I. stupňa riadne zistený skutkový stav veci, keď z príslušných (znaleckých posudkov) nevyplýva, že by sa dopustil nejakého týrania vo vzťahu k poškodeným osobám. V kontexte tejto argumentácie necíti sa byť vinným zo spáchania žiadneho protiprávneho konania uvedeného v obžalobe. Ďalej založil svoju argumentáciu na odkaz v súvislosti s postupne ukladanými trestami, ktoré má za to, že sa považujú z hľadiska výkonu trestu za jediný trest. V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní podanej sťažnosti sa jeho argumentáciou dôsledne zaoberal, prehodnotil výrok uznesenia okresného súdu a v konečnom dôsledku ho prepustil podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody ako jediného t.č. vykonávaného trestu. V tomto kontexte má za to, že boli splnené materiálne podmienky v podobe plnenia si povinností a vzorného správania počas realizovaného výkonu trestu. V neposlednom rade tiež poukázal na priaznivé hodnotenie riaditeľa ústavu, kde t.č. trest vykonáva.

Na podklade v zákonnej lehote podanom a súčasne odôvodnenom opravnom prostriedku (sťažnosti), odvolací súd postupoval podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného F. W. je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

V súlade s argumentáciou naznačenou v uznesení okresného súdu, odvolací súd preskúmavajúc napadnuté uznesenie, podanú sťažnosť, ako i príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál považuje za potrebné uviesť, že na rozhodnutie pozitívne o podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenej musia byť splnené podmienky materiálne, ako i formálno-procesná podmienka.

Materiálnymi podmienkami sú predovšetkým tie, ktoré sa viažu na samotný výkon trestu u osoby odsúdenej, a to v podobe riadneho plnenia si povinností a kvalitatívnej zmeny správania v rozsahu, že v budúcnosti sa od osoby podmieňne prepustenej dá reálne očakávať, že povedie riadny život.

Formálno-procesnou podmienkou je vykonanie nevyhnutnej dĺžky trestu viažucej sa k charakteru protiprávneho konania, za ktorý bola osoba odsúdená k trestu odňatia slobody.

V kontexte týchto (naznačených materiálnych, resp. formálno-procesných podmienok) je potrebné vo všeobecnosti k podanej žiadosti o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupovať.

Rovnako správne cituje okresný súd v napadnutom uznesení aj tú skutočnosť, že pri podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody prihliada súd na to v akom ústave osoba odsúdená trest vykonáva.

Súčasne je potrebné rovnako ako naznačuje okresný súd v preskúmanom uznesení poukázať aj na ustanovenie § 68 odsek 5 Trestného zákona, podľa ktorého opätovné podmieňné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

Zodpovedá skutočnosti, že F. W. po tom, ako bol rozhodnutím Okresného súdu Trnava zo dňa 24.09.2009 pod sp.zn. 6PP/373/2005 podmieňne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná lehota v trvaní 3 rokov sa neosvedčil a bolo potrebné rozhodnúť, že zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov vykoná. Tento (premenený trest) mu bolo nariadené vykonať dňa (09.10.2009). Súčasne dňa 30.06.2009 mu bol nariadený výkon trestu v trvaní 7 rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia na základe rozsudku Krajského súdu v Nitre pod sp.zn. 7To/37/2009 zo dňa 30.06.2009.

V tomto kontexte, tak ako konštatuje aj sám obžalovaný, postupne nariaďované tresty tvoria z hľadiska ich výkonu jeden celok.

Zákonnou podmienkou neumožňujúcou rozhodovať o podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je práve skutočnosť viažuca sa k výkonu toho istého trestu, za ktorý (trest) osoba odsúdená už raz bola podmieňne prepustená, čo sa vzťahuje aj na osobu odsúdeného F. W.. V prípade zistenia tejto (skutočnosti) v podobe opätovného rozhodovania o podmieňnom prepustení z výkonu trestu za trestnú činnosť, z ktorej už raz bol podmieňne prepustený, neprihádza do úvahy rozhodovanie o podmieňnom prepustení osoby odsúdenej. Súčasne v tomto kontexte nie je možné zohľadňovať ani prípadné pozitívne hodnotenia riaditeľa ústavu vzťahujúceho sa k vykonávanému trestu odňatia slobody, a to ani v súvislosti s prípadným návrhom tohto (riaditeľa ústavu) na podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Zisťujúc naznačené skutočnosti, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd postupoval zákonne súladným spôsobom, keď žiadosť odsúdeného F. W. o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol zo zákonných dôvodov (s poukazom na ustanovenie § 68 odsek 5 Trestného zákona).

Vo väzbe na ďalšie skutočnosti obsiahnuté v sťažnosti odsúdeného F. W. poukazujúceho na nedostatočne zistený skutkový stav veci v prípadoch, kde došlo k právoplatnému jeho odsúdeniu, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z hľadiska posudzovania podmienok na podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sú tieto (pripomienky odsúdeného) irelevantné. Úlohou

súdu prvého stupňa, resp. odvolacieho súdu je zisťovanie príslušných (materiálnych a súčasne formálnej podmienky) umožňujúcej rozhodnúť o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo väzbe na konkrétny trest odňatia slobody právoplatne uložený osobe odsúdenej. Odvolací súd preto preskúmavajúc príslušnú podanú sťažnosť odsúdeným F. W., ako i napadnuté uznesenie a príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál nezistil akýkoľvek dôvod na zmenu, resp. zrušenie napadnutého uznesenia, a preto rozhodol výrokom uvedeným v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.